

Sygn. akt IV Ka 722/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSA Stanisław Tomasik (spr.)

Sędziowie SO Krzysztof Gąsior

SO Ireneusz Grodek

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Janusza Omyły

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2014 roku

sprawy **S. S.**

oskarżonego z art.278§1 kk w zw. z art.12 kk w zw. z art.64§1kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 06 listopada 2013 roku sygn. akt VII K 493/13

na podstawie art.437§1 kpk, art.438 pkt 4 kpk, art.634 kpk w zw. z art.627 kpk, art.10 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami)

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w miejsce orzeczonej w punkcie 1. wyroku kary grzywny na podstawie art.278§1 kk wymierza oskarżonemu S. S. karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zasądza od oskarżonego S. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych opłaty za obie instancje oraz kwotę 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt. IV Ka 722/13

UZASADNIENIE

S. S. został oskarżony o to, że w okresie od 29 kwietnia 2013 r. - 09 maja 2013 r. w P., woj. (...), ul. (...) ze sklepu (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał kradzieży mienia o łącznej wartości 535,72 zł, na szkodę (...) S.A. z s. w K. reprezentowanej przez D. N. i tak:

- w dniu 29.04.2013 r. o godz. 10:45 w P. woj. (...)ul. (...), w sklepie (...)dokonał kradzieży 10 sztuk balsamów po goleniu N.o wartości 20,89 zł, każdy oraz 1 sztukę kawy N. C.o wartości 20,99 zł, w ten sposób, że wziął towar z półki i włożył do bezrękawnika koloru czerwonego z dodatkową kieszenią od strony wewnętrznej, a

następnie opuścił sklep nie płacąc za towar, czym spowodował straty w wysokości 29,89 zł na szkodę (...) S.A.z s. w K.reprezentowanej przez D. N.,

- w dniu 09.05.2013 r. o godz. 11: 00 w P.woj. (...), ul. (...)w sklepie (...)dokonał kradzieży 17 sztuk odświeżaczy powietrza (...) o wartości 17,99 zł każdy, w ten sposób, że wziął towar z półki włożył do bezrękawnika koloru czerwonego z dodatkową kieszenią od strony wewnętrznej, a następnie opuścił sklep nie płacąc za towar czym spowodował straty w wysokości 305,83 zł na szkodę (...) S.A.z s. w K., reprezentowanej przez D. N., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb wyrokiem z dnia 6 listopada 2013 roku w sprawie VII K 493/13

1. oskarżonego S. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycje art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 58 § 3 kk wymierzył mu karę 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych,
2. na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego S. S. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. w K. kwotę 535,72 zł (pięćset trzydzieści pięć złotych siedemdziesiąt dwa grosze);
3. na podstawie art. 44 § 2 kk orzekł przepadek dowodu rzeczowego opisanego szczegółowo w wykazie dowodów rzeczowych nr I-315/13 pod pozycją 1 na k. 40 akt sprawy przedmiotowej;
4. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130 (sto trzydzieści) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator w części orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego.

Apelacja wywiedziona z treści art. 438 pkt 4 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła rażącą niewspółmierność orzeczonej kary, poprzez orzeczenie grzywny, wynikającą z niedostatecznego uwzględnienia okoliczności obciążających oskarżonego, takich jak uprzedniej wielokrotnej karalności oskarżonego za przestępstwa przeciwko mieniu . działania w warunkach recydywy określonej przepisem art. 64 § 1 kk oraz działania w warunkach wieloczynowości w znaczeniu ontologicznym, co skutkuje uznaniem, iż zastosowana w zaskarżonym wyroku sankcja nie spełni dyrektyw prewencji indywidualnej i generalnej, określonych normami prawa karnego materialnego;

W konkluzji skarżący wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego kary 6 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, a w pozostałym zakresie o utrzymanie wyroku w mocy.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 17 stycznia 2014r.

Oskarżony S. S. oświadczył, że był skazany za przestępstwo kradzieży we F.. Dodał „ja we F. zostałem skazany z kolegą. Ja nadal pracuję na hali targowej w charakterze pomocnika murarza za wynagrodzeniem miesięcznym 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych. Aktualnie mam narzeczoną, która jest w piątym miesiącu ciąży. My z narzeczoną wynajmujemy mieszkanie, w kwietniu tego roku mamy zaplanowany ślub.”

Prokurator popierał skargę apelacyjną wniesioną przez Prokuratora Rejonowego w Piotrkowie Tryb. i wnioski w niej zawarte.

Oskarżony S. S. wnosił o nieuwzględnienie apelacji Prokuratora Rejonowego w Piotrkowie Tryb. i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku. Oświadcza mam narzeczoną, która jest w ciąży i chciałbym żyć na wolności a nie iść do zakładu karnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga apelacyjna Prokuratora jest zasadna w takim stopniu, że w wyniku jej wniesienia powstały podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku w ten sposób, że w miejsce orzeczonej w punkcie 1. wyroku kary grzywny na podstawie art.278§1 kk wymierzono oskarżonemu S. S. karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Należy podzielić stanowisko Prokuratora określone w apelacji, iż orzeczona wobec oskarżonego S. S. kara 120 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda jest rażąco niewspółmiernie łagodna. Bowiem w tym względzie pamiętać należy o ugruntowanym w tej materii orzecznictwie Sądu Najwyższego. Wypływa z niego konkluzja, iż rażąca niewspółmierność kary określona w art. 438 pkt 4 k.p.k. zachodzi wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można przyjąć, iż zachodzi wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji, a tą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. w zw. z art. 56 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo Sądu Najwyższego. Tym samym, zmiana kary w instancji odwoławczej nie może nastąpić w każdym wypadku, w którym jest możliwa wedle własnej oceny Sądu Odwoławczego, lecz wtedy tylko, gdy kara orzeczona nie daje się zaakceptować z powodu różnicy pomiędzy nią a karą sprawiedliwą, różnicy o randze zasadniczej i rażącej (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 1995 roku - KZS 4/96 poz. 42; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 1972 roku - V KRN 230/72, niepublikowany). Podzielając powyższy pogląd Sądu Najwyższego, w ocenie Sądu Okręgowego, zważywszy na całokształt okoliczności podmiotowych i przedmiotowych rzutujących na wymiar orzeczonej w stosunku do oskarżonego S. S. kary zasadniczej, wskazać należy, iż Sąd Rejonowy nie uwzględnił ich w stopniu dostatecznym, umożliwiającym prawidłową realizację zasad wymiaru kary. Przede wszystkim Sąd meriti nie dostrzegł, iż oskarżony S. S. specjalnie przygotowywał się do popełnianych kradzieży. Miał specyficzną odzież zaopatrzoną w wiele kieszeni, w które chował skradziony towar. Nadto kradł takie towary, które łatwo było sprzedać. Co prawda Sąd meriti podniósł, że wartość skradzionych towarów była niska i oscylowała w granicach odpowiedzialności za wykroczenie, to nie można poczytać tej okoliczności jako łagodzącej. Chodzi tu oczywiście o to, że oskarżony S. S. rozmyślnie liczył wartość skradzionych rzeczy by nie przekroczyła ona ustawowego progu powodującego odpowiedzialność za przestępstwo z art. 278 § 1 kk. Takie działanie powoduje, iż należy traktować ją jako dodatkową okoliczność obciążającą, wpływającą na konieczność zaostrzenia kary. Co prawda przy określaniu formy i wymiaru kary zasadniczej na gruncie przedmiotowej sprawy Sąd meriti słusznie poczytał na niekorzyść oskarżonego okoliczności przede wszystkim jego uprzednią wielokrotną karalność. Niemniej jednak stwierdzić należy, iż wskazane wyżej okoliczności nie były brane pod uwagę przy wymiarze kary w przedmiotowej sprawie, którą w istocie cechuje zbytnia łagodność w sensie jej dolegliwości. Z uwagi na tą okoliczność Sąd Odwoławczy uznał zatem, że wobec takiego sprawcy jak S. S. nie da się postawić pozytywnej prognozy kryminologicznej skutkującej wymierzeniem kary samoistnej grzywny czy też kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Oskarżony bowiem notorycznie dokonuje kradzieży, nie przejmując się uprzednimi wyrokami.

Sąd Okręgowy nie dzieląc oceny Sądu I instancji doszedł do przekonania, że kumulacja cech negatywnych, demoralizacja oskarżonego w połączeniu z uprzednią karalnością, notorycznymi kradzieżami, lekceważeniem zapadłych wyroków przemawiają za orzeczeniem bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Uzasadnionym wydaje się więc pogląd, że brak dostatecznie dolegliwej kary - w przypadku takich sprawców - zamiast korygować ich osobowość, utwierdziłby ich w przekonaniu o bezkarności, celowości oraz realnej możliwości uniknięcia odpowiedzialności, a więc utrwałaby ich społeczne cechy, zamiast je eliminować. Zatem wobec takiego sprawcy jakim jest S. S. nie da się postawić pozytywnej prognozy kryminologicznej. Liczne skazania świadczą o tym, że w zachowaniu oskarżonego nie zachodzi żadna poprawa, wręcz przeciwnie S. S. ewidentnie lekceważy porządek prawny. Dlatego premiowanie

takich sprawców samoistną karą grzywny lub instytucją warunkowego zwieszenia kary pozbawienia wolności było by niezgodne z zasadami wymiaru kary, a nadto nie spełniło by celów w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w miejsce orzeczonej w punkcie 1. wyroku kary grzywny na podstawie art.278§1 kk wymierzono oskarżonemu S. S. karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, uznając jednak, że bezwzględna kara pozbawienia wolności w rozmiarze 6 miesięcy byłaby zbyt surowa.

Na podstawie przepisów powołanych w sentencji wyroku Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego S. S. kwotę 120 zł opłaty za obie instancje oraz kwotę 20 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym, uznając że ich uiszczenie nie będzie nadmiernie uciążliwe.